

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

2. Cuius generis excessu superioris Hierarchiæ, chori & gradus intra
eundem Angeli inferiorum Angelos antecedant, vt suo loco, & gradu
quisque locetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

cert. i. num. 2. nempe ex perfectiore actu aliquo Angeli in Patria, seu iam Beati illum ad hunc gradum hierarchicum, alium vero Angelum, & perfectiore altero, patriæ etiam actu, ad alium gradum eligi, atque adeo choros subinde his, vel illis, nominibus insigniri, vt in Seraphinis, & Cherubinis patet, atque actibus patriæ, nullum est meritum neque ipsi, vt in via præexistentibus, vt in Patria idem persistant vllum meritum adest, vt patet: ergo, neque conducunt ad electionem Angelorum in suos gradus hierarchicos, quatenus meritorij sunt, sed quatenus secundam entitatem suam Angelos, quibus insunt ornant aptioresque ad munera, & actus suæ hierarchiæ, & gradus proprios exercendos constituunt.

3. Secundo probatur à priori quia, cum is sit constituendi, diuidendi, ordinandi, ac distribuendi Angelos beatos in choros ac hierarchias diuersas finis, non præcipuus solum, sed totalis, eo solum, quo ei consequendo actus inferre possunt, ad eiusmodi constitutionem, & ordinationem, hierarchias, choros & gradus possunt conducere: alii solum, qui ornant, & aptiores reddunt Angelos propriis gradibus, & ministeriis eorum exercendis, ei fini possunt inferre, non autem, quia meritorij sunt præmij supernaturalis, Angelis, quibus insunt, & à quibus exercentur: ergo non meritorie seu actiue intentionaliter in Angelorum, in suas hierarchias, & gradus constitutionem, ordinationem, ac dispositionem conducunt; sed solum materialiter, & ex parte subiecti quatenus Angelis insidendo propriis sui gradus hierarchici, ministeriis, & actibus obeundis exercendisque eos reddunt realiter, formaliter, aptiores, & digniores. Confirmatur: quia positis meritis, quantumuis magnis quorumcumque actuum cum minore aptitudine, seu ineptitudine ad ministeria propria gradus cuiusvis hierarchiæ cuiusvis, siue Ecclesiasticæ, siue cælestis obeunda, & exercenda irrationabiliter, vel saltem minus rationabiliter aliquis ad eum gradum eligeretur, illud enim de electione digni, relicto digniore iuxta Doctores aliquot licita, vt excuset à culpa, vt summum valet; non autem, vt secundum totam perfectionem rationis fiat electio vt fieri à Deo debet, nec cum ob excellentiam in aliquo faciendâ est, vt facta à Deo est hierarchica Angelorum electio, & dispositio: ergo, ad gradus hierarchicos: constituendos, & ordinandos Angelorum non mouent Deum actus eorum, quia meritorij: sed qua melius disponentes ad sui gradus munia, & operationes: meritis enim, quibusque cum eorum actu, tum aliorum omnium operum præmium commune Angelis cum hominibus est plenissimum, & redundans, quin ad gradum hierarchicorum dignitates recursus necessarius Deo sit, vt abunde omnes præmientur, vt de facto præmiantur, vt ob præmium inopiam, ad officiorum, ministeriorumque reipublicæ gradus, & dignitates Principes creati recurrunt, nec tuta sæpe conscientia, cum adeo exercenda, non satis apti eliguntur, & si aliunde dignitatis, & honoris, qui officiorum, & ministeriorum non sit alique ad ea ministeria dignioribus aptioribusque præferuntur.

4. Huius tamen doctrinæ nonnulla incommodare videntur. Primum hierarchici gradus Angelorum, non solum ministeriales sunt, sed dignitates etiam minoris, & maioris Angelorum Beatorum inter se se, vt alij aliis dignitate in patria præcedant, hæc autem præcedentia, & inæqualitatis dignitatis in Patria nequit esse, nisi ratione gloriæ substantialis, & accidentalis ipsam sequentis in quam non solum præfati actus, quibus distinguuntur, ac denominantur hierarchici gradus; sed reliqui actus meritorie concurrunt; ergo ij actus, omnes ad electionem gradus hierarchici non solum quatenus seipsos Angelum ornant, & disponunt materialiter, & ex parte subiecti, sed meritorie actiue intentionaliter conducunt. Secundo, in omnia materia virtutum in via ab Angelis exercitata, rum ad gradus hierarchicos eorum in superiores, & inferiores coordinandos attendantur; sed solum,

actus illi distinctiui, & denominatiui eorum graduum, quatenus ornant, & disponunt Angelos ad officia obeunda, contingere potest, vt Angelus minoris perfectionis, & sanctitatis in via, superiori gradu hierarchico, quam sanctior, in via alius, & perfectior collocetur tertio demum cum gradus isti ministeriales cessaturi sint post iudicii diem, ex quo ministeria omnia, vel pleraque (scilicet quæ erga homines, eorum que salutem versantur) otiantur, vt communis Theologorum sententia fert, in Angelorum hierarchici gradus ex dignitate, habita ex meritis eorum in via disponuntur fieri, vt post iudicii diem, vel nullus ordo hierarchicus, intra Angelos sit, vel si ex tunc alter meritis cuiusque, & dignitate sanctitatis attentis ordo disponendus sit, poterit Angelus qui ob excellentiam actus, & habitualis inclinationis, ad vnus gradus hierarchici: superioris ministeria exercenda ab in cio ad finem mundi euectus ad illum fuit, post finem mundi Angelis inferioris ordinis gradu cedere debeat, & inferiori eorum gradu collocari; quod sine absurdo mutationis sedium beatorum, nequit admitti, id autem probatur quia potest Angelus, qui ex actu, & habituali inclinatione, ad exercendum ministerium superioris gradus, maiore, & potentiore ad eum eligatur, minoris absolute meriti, sanctitatis, & dignitatis esse; ex qua ministeriorum vtu cessante post iudicii diem hierarchici gradus superiores & inferiores disponendi sunt, vt tota deinceps æternitate ordinate persistant; nec indigniores dignioribus Angelis loco, & gradu præcedant.

5. Hæc tamen omnia ex minore conclusionis nostra intelligentia opponi solummodo possunt. Neque enim negamus ex maiore etiam, & præcellent sanctitate, gratia, & reliquis donis, siue gratuito, siue ex meritis via à Deo donari, & post viam in Patria cuius Angelo assistentibus ipsi omnes ornantur, eum in superiore gradu hierarchico à Deo etiam constitui: nec solo titulo præcellentis actus, & inclinationis habitualis potentioris ad ministeria gradus illius hierarchici exercenda, etsi ex illis gradus præfati insigniantur, ac denominentur, solum enim negamus actus illos meritorie ad eam graduum electionem Dei voluntatem, proximè, & formaliter mouere (materialiter enim, & remote mouere, quatenus gratia ex meritis, augmentum, gloriamque merentur, & ad eam electionem conducere de facto dubium, nec nobis, nec Theologo alicui esse potest), imo, & de possibili: Etenim ea dignitas, ex gratia habituali, actibus, & habitibus, donis que reliquis constata, in quouis gradu sit, & vnde cumque proueniat, siue mere gratuito, siue ex meritis, eo præcise, quod Angelo realiter formaliter in sit, eum dignum in tali gradu, constituere, & si maior dignitas sit, quam quæ alteri Angelo ad est, eum constitui digniorem, vt ad altiorum gradum hierarchicum eligatur: vt patet in gratia, & reliquis donis mere liberaliter, & gratuito Angelis bonis à Deo, in instanti creationis concessis, & non amissis, sed seruatis, quæ cum aliis in via ex meritis aucta, æque Angelorum dignum ex parte reddunt, atque illa, quæ ex meritis parata sunt, atque ad gradum hierarchicum pro dignitate illi designandum æque Deum proximè formaliter mouent: imo, si tota dignitas Angeli ex gratia, & donis reliquis mere gratuitis constaret (vt infantibus cum baptismo decedentibus contingit) maiorque, quam in aliis esset, quatenus per dignitatem est ad superiorem gradum hierarchicum à Deo eligeretur. Inde secunda, & tertia obiectio euanescent; tum, quia à Deo Angeli superioris ordinis hierarchici, maiori gratia, & donis supra naturalis creati sunt, iuxta Magistrum sententiarum, & sanctæ Thomæ, & veterum, ac Recentiorum doctrinam, communiorem, qui gratia dona gratuita omnia Angelis in creatione proportionate ad eorum naturalem perfectionem, maiorem, vel minorem concessa à Deo fuisse defendunt (vt nos etiam dicemus, disputatione sequente, questione 1. gratia, Auxiliis

except

exceptis) atque Angelis cuiusvis chori superioris perfectionem specie naturam concedimus; (vnde nos statim etiam concedimus); vnde rursus dici optime ad eandem oblationes potest. Angelos hierarchiae superioris omnes plus meriti semper habuisse, in via; quia praeter commune Angelis bonis praecipue diuini obferantur actibus sui superioris chori distinctiuis, ac denominatiuis moraliter perfectioribus, magisque subinde ac specie sua meritorius le via exerceant; ac praeterea intensioribus, quam in illis Angelis inferioribus hierarchici gradus se exerceant; quia, vnde dixi, cert., num. 8. & 9. cuiusvis chori, & gradus hierarchici Angeli magis idoneam propriis sui gradus ministrant, & actibus exercendis, magisque disposant, & expeditam naturam sortiuntur: quare intensius eos, ex libertate etiam suae voluntatis, exercent.

6. Igitur conclusionis nostræ primæ veritas, eis obiectionibus, minime nutat, scilicet actus viæ, quæ meritorius formaliter proximè ad electionem graduum hierarchicorum actiue intentionaliter (propria scilicet motione meritoria) non concurrere, sed materialiter remotè solum, quatenus gratia, & dona reliqua supernaturalia, ex quibus Beatorum cuiusque gradus Angelorum dignitas confluit ex meritis aliqua vii parte donata Angelis fit: quod non solum materialiter, & remotè, sed per accidens ad electionem Angelorum in suos gradus hierarchicos se prout habet: siquidem, si gratia, reliqua dona supernaturalia omnia, quibus Angelorum adequate sumpta dignitas constant, mere gratuito, & absque ulla merito à Deo collata essent, eodem prorsus modo; ad Angelorum in suos gradus hierarchicos electionem, & ordinationem conducerent, quia eadem eos æquè dignos constituerent, ac modo cum gratiæ, & eorum donorum pars meritis Angelorum in viâ collata est, imo & cum ea omnia, ex eorum meritis conferrentur, in iis autem supernaturalibus donis, quæ dignitatem ex parte subiecti ad electionem, cuiusque ad suum gradum hierarchicum suppositam constituunt, illi actus excellentes, qui cuiusque gradus hierarchici constitutivi, distinctiui, denominativi, & quasi speciales, quædam notæ, & characteres, vt diximus sunt locum habent specialissimum, si ex eis sint, quæ iidem in Patria perseuerant: vt ab ea nunc, quæstione intempèstiuè examinanda absterneant, de actibus virtutum viæ cum Angelorum, tum hominum, qui Dei visioni possessioni, & fruitioni Beatorum in Patria non repugnant. Si autem, iidem in Patria non persistant, dona, & insignia, quæ prout in Patria persistant, vt illorum actuum viæ specialem excellentiam, in Angelis Beatis perpetuo ostentent, eundem locum ad electionem, atque actus, pro quibus donantur & substituant, absque dubio habebunt, an verò non solum supernaturalis hic ornatus, & dignitas, ex actibus, habebiturve, notis, ac donis supernaturalibus, compacta, atque cuius gradui hierarchico proportionata, & ex parte Angelici eligendi supposita, materialiter, & ex parte subiecti ad eius in suum gradum electionem concursus, sed natura etiam ipsa Angelica, cuiusvis gradus hierarchicum, Angelis communis ex parte subiecti, & materia, liter, ad eiusmodi electionem specialiter supponatur, & conducat quæstio esse scholastica potest.

7. Dixi autem *specialiter* : communiter enim & remote cuiusque Angeli naturam etiam in diuiduum, ac proinde, & communem Angelis reliquis, in ea, includam, materialiter, & ex parte subiecti supponi certum, ac citra questionem est : tum, quia ad dignitatem supernaturalem Angeli, ad iuum gradum hierarchicum, eligendi ex supernaturalibus donis, & actibus illius gradus propriis constare, Angelum

eiusque naturam totam, vt subiectum, cui illa
 insit supponi, ac subinde, remote materialiter,
 & ex parte subiecti ad eam electionem concu-
 rre, notissimum est. Tum etiam, quia ad elec-
 tionem aliquis de facto, ad quemus gradum
 obtinendum, munusque, & ministerium, quodvis
 obendum, illum in se, & sua natura, & entitas
 supponi ex parte subiecti debere, atque est omni-
 bus notum, de speciali ergo alio, & proximo na-
 turæ Angeli cuiusque chori, & gradus hierarchici
 materiali, & ex parte subiecti ad cuiusque in-
 suum gradum electionem præfens est difficultas:
 que ita, explicanda, & intelligenda est. Dixerim
 dignitatem talem, ac tantam Angelorum confirmari,
 ex gratia donis, & excellentia actus proprii gra-
 dus hierarchici cuiusque ex parte subiecti eligendi,
 & materialiter conducere, & concurrere; vt
 hic ad hunc gradum hierarchicum specialiter eli-
 gatur, ac non ad alium: dubitatur an idem, eo-
 demque modo naturæ, & physici entitatis Ange-
 lorum chori, & gradus hierarchici cuiusque con-
 ueniat, vt nisi eius naturæ, & entitatis physici effectus,
 ad eum chorum, de facto, & quasi connaturaliter
 non eligeretur ita, vt licet accidentaria reliqua
 supernaturalia, ex illicque talis, ac tanta dignitas
 huic gradui hierarchico proportionata adesset, si
 tamen talis, natura deficeret ad illum chorum, vel
 gradum Angelus non eligeretur: non fecus, ac si
 talis, ac tanta dignitas supernaturalis deficeret, &
 si talis natura Angelo adesset nusquam ad eius gra-
 dum hierarchicum, assumeretur, vt malis angelis
 euenit: quibus, & si aliquorum natura, naturæ
 Angelorum chori vnius, aliorum vero naturæ
 aliorum naturæ conueniant, ac proinde ex omni-
 bus choris decidisse dicantur; tamen, quia eis super-
 naturalis dignitas præfata defectu, electi ad gra-
 dum vltim hierarchicum, non sunt; itaque illud
 demum querimus: an naturæ Angelorum excel-
 lentia maior inadequata, ex parte subiecti, & ma-
 terialiter, ad eius electionem, ad chorum, & gra-
 dum hierarchicum superiorem conducatur; atque, at-
 que excellentia dum supernaturalium, &
 actuum eius gradus proprium, vt, ex vtriusque
 excellentia, & dignitate naturali, & supernaturali,
 ad æquata causa, ex parte subiecti eligendi, & dis-
 positio, & proportio ipsius cum illo gradu hierar-
 chico conferatur?

8. Dico fecundo, excellentia eiam natura Angelica talis, ac tanta, maius, aut minus, causa materialis; & dispositiva, ex parte fabrici etc, ipsum gradui huic, hierarchico, inadequate proportionans, superiores scilicet, vel inferiores, provi maior, et minor dignitas naturae in Angelis fuerit; ita ceteris soroze, noster supra capite 14. Ioannes Psephoi ad questionem 64. articulo quarto, tractatu brevis de hierarchiis, ultimo de Angelis ubi, §. fine 6. *Nutandum*, 74. rº, Alarcon. i. parte, tractatu loco, disputatione i. cap. 8. num. 13. & 14. quatenus aliterunt gradus hierarchicos, & choros Angelici speciei alios ab aliis distinctis constare id quod item ad alios communem Gententium scholasticorum rep- utant cum Magist. in 2. d. 9. & S. Thom. q. uel. ac tandem post multas impugnationes fundamentum, quo pro hac sententia collegit Sotanus, eadem, vi probabilis subscribit Arriazga, citat. disp. 4. sect. 4. subsect. 1. num. 28. absolute; et tunc simul probabilius deducit ex suppositione, quod de facto Angeli speciei diversæ existant ex hac vero communi opinione certo deducitur, ad gradum hierarchicum ordinandos excellentiam naturæ angelicæ, & superiorum graduum, vi ij in superiori- gelorum à Deo attendi, vi ij in superiori gradu hierarchico constituantur, quotum natura præstantior, & in supremo, quotum natura præstantissima; tum, quia ideo inferiorum hanc specificam penes superiores, & vi natura gradus hierarchicos Doctores assignant, vi natura perfectiores, & perfectiores Angelos ad superiores, & superiores gradus à Deo adductos debita prius, &

positione ostendant: Tum etiam, quia posita specifica diversitate naturæ in Angelis, nequit, non inæqualitas perfectionis inter ipsos admitti iuxta Aristotelem, & universalem philosophiam asserentem essentias rerum esse, sicut numeros, quorum nullus diversus ab alio esse potest, cui non sit inæqualis ut patet in æqualibus autem in naturæ perfectione naturalis, maior naturæ perfectio debet attendi conaturaliter loquendo, ut quis præferatur gradu alteri speciei, & naturæ inferioris, cui naturæ ipsius gradibus prælati esset excellentia supernaturalis dignitatis ad gradum Hierarchicum requisita ad sit, & forte solum æqualis, & proportionata perfectioni naturæ Angelis cuiusvis est (ut postea dicemus) in his prædictis donis supernaturalibus, quæ ad gradus, cuiusque ornatum attinet, non ad minorem.

CERTAMEN III.

Reliquæ probationes conclusionis eiusque amplior explicatio.

1. Probatur secundo ex communi Theologorum sententia, cum Magistro & Sancto Thoma locis citatis, asserentium: dona gratiæ excellentiora minime excellentia, cum proportionate ad naturæ Angelorum dignitatem, & excellentiam fuisse ipsi à Deo concessa: ergo cum hæc requirantur, specialiter ad electionem conaturaliorem Angelorum in gradus Hierarchicos superiores, vel inferiores naturæ excellentia, quæ ad ea supernaturalia concedenda requiritur, requiritur. Obicit huic rationi Arriaga: minus verum videri antecedens: quia Deus dona gratiæ non dat iuxta maiorem, vel minorem perfectionem naturæ, cui nihil debet, nec, si ex debito naturali donaret, dona gratiæ absolute essent ut contra Pelagianos subdole gratiam solum creationis facientes, & gratiam absolute talem, & per Christum volentes intelligi. Partes & Concilia reclamant: frigit tamen obiectio. Aliud enim est non dare dona gratiæ iuxta naturam cuiusque perfectionem exactiue, quod solum probat obiectio: aliud non dari æstimatiue, & proportionatiue: ut scilicet donis, & ornatu maiori ipso, pluri ab eo fiat natura perfectior, quam imperfectior, si quæ ostendatur quod nullatenus probaretur: si vera vestis non magis auris virtus, quam lanea, quævis petit exactiue ornari, & æstimatiue, & proportionatiue aurum ornatum ferica præ lanea reposit: ita, ut, si laneæ villi adiungatur dissonet, si autem ferice consonet. Tugurium fericeis, aurique peristromatibus ridiculum spectaculum esset: Regia vero aula eis ornata esset spectatissima ob ornatu, & aulæ proportionem: ita ergo: nulla angelica natura, quantumvis perfectissima, dona vlla gratis exactiue tanquam passionis & iure naturæ debitos effectus suos reposit, nedum perfectissima dona: æstimatiue vero, & proportionatiue, quæ perfectior est, petit perfectiora, quæ magis in illam quadrant, quam in naturam imperfectiorem, sic hispane. *Esta tela rica pide guardicion de oro: Este tal-le, vicaria, y hermosa cuerpo tales galas, y jocias: hoc est: divante, iestavante mulien, y coma na-eidas: Que de minus eleganti corpore minime dicuntur.*

2. Obicit secundo Arriaga (desperata solutione) contra eiusdem antecedentis veritatem. Auxilia gratiæ excitantis dona gratiæ sunt, æque atque reliqua gratiæ dona: & tamen data Angelis à Deo non sunt proportionate ad perfectionem naturæ ipsorum: nimirum, maiora auxiliorum dona perfectioris naturæ Angelis imperfectioris vero minora: ergo fallum ab solute est dona gratiæ collata Angelis à Deo fuisse iuxta maiorem, minoremve naturæ ipsorum perfectionem: Secundo dona gratiæ auxiliantis data, non sunt iuxta perfectionem, maiorem, vel minorem naturæ Angelo-

Corisiphi, de Orrege de Dei Vno, Tomus II

rum: ergo, nec reliqua gratiæ dona. Cedo, si potes, disparitatem. Minor primi syllogismi (quod enim ematutis secundum est: antecedens) probatur ex communiori Theologorum sententia de Angelorum lapsu ex omnibus, vel plerisque Hierarchiis, luciferi ex suprema Hierarchia, & chori, & sic aliorum, ex inferioribus, ut sequente d. videbimus. Bis quippe omnibus auxilium gratiæ efficacius ad obediendum, standumque datum non est: cum eorum plurimi, in naturæ excellentia cum Angelis Hierarchiæ, & Chori superioris, & supremi conveniant: & tamen datum est plurimis Angelis inferioris, & infirmæ etiam Hierarchiæ, & Chori: auxilium autem ad perseverandum efficacius cuiuscumque entitatis, & intentionis, ac perfectionis, physice etiam minutuliæ, sit maius donum gratiæ esse auxilio quantumvis physice intenso, & perfectissimum, certum Theologis est: Responderetur tamen, non ita difficulter: antecedens esse verum de gratiæ donis ad naturæ, supernaturalem ornatum spectantibus, atque ex merito Dei arbitrio, adhuc materialiter, dependentibus: auxilia vero efficacius, etsi, quoad entitatem considerata, ex merito Dei arbitrio, & independenter à nostro donentur: tamen, quoad efficaciam, non ex illo solum, sed ex nostro etiam pendunt, non quidem, ut quæ efficacius sunt donentur, sed, ut efficacius sint: id enim à creato consensu conditionate futuro extrinsecus habent: à quo proinde, tanquam à præbente, & offerente Deo materiam auxiliorum efficacium, qua talium, non autem tanquam ab offerente meritis, aut dispositionem aliquam motuam moraliter, ut ea auxilia efficacius, præ aliis, vel his potius, quam aliis creaturis rationalibus donet: unde ad alia gratiæ dona patet disparitas petita, & distinctio adhibenda maiori primæ obediendi: efficacius enim auxilia, ita gratiæ dona sunt, ut ratione efficacius, ex qua sunt maiora gratiæ dona à nostro etiam arbitrio pendeant, cum ab eius bono usu illorum efficacius reddantur: quod aliter in aliis gratiæ donis ad ornatum supernaturalem, instructionemque naturæ in actu primo spectantibus evenit: quorum maioritas intrinseca est, & à solo Deo omnino proveniens, atque eo sensu speciali à Deo solo proveniunt, & Dei dona maiora, specialiter dicuntur, & proportionate ad naturæ perfectionem à Deo donantur.

3. Quod tertio loco idem Arriaga obicit (nimirum, nec gratiam habitalem, & reliqua, supernaturalia dona ad ornatum supernaturalem, & instructionem naturæ in actu primo præcisè spectantia, pro maiore animorum individua perfectione maiora donentur, quare nec danda Angelis esse maiora pro maiore specifica perfectione) ipse diluit, numero 16. §. *Quod vero additur:* quia nobis, non nisi per Sacramenta, vel merita gratiæ, & dona supernaturalia à Deo donantur, nullatenus attenta naturæ perfectione, quod fecus in Angelis est factum, quibus independenter, à meritis, & sacramentis (quæ pro illis non existerent) ac proinde in eorum donatione maior, minorque naturæ dignitas potuit attendi: atque à Deo spectata est, ut dona gratiæ præfata pro naturæ Angelorum dignitate, maiora, vel minora donaret alicui facile potest. Verum quid dicit, de possibili, & de facto, & Protoperantibus in statu innocentie, quibus gratia, & dona supernaturalia independenter à meritis, & sacramentis (quæ pro eo statu nullatenus ipsis adfuerunt) donata à Deo sunt? An pro maiore perfectione Adami, cuiusque animi, quam Eux ampliore gratiam datam: negabit? si asseret? si negat: nulla est disparitas, assignata: nam tunc in gratiæ, & donorum supernaturalium elargitione sola natura potuit attendi: quare, & locus fuit attentioni maiori, & minoris individua perfectionis naturalis utriusque, ut de specifica Angelorum respondebat: si asserat: nulla est obiectio, non tamen ob disparitatem, ab ipso assignatam, sed ob falsitatem absolute sumpti antecedentis, quod ipse absolute admittit, potest de æqualitate, & inæqualitate gratiæ, & donorum, in quibus Protoperans uterque primum productus à Deo fuit importune nunc à nobis definiatur: cum propriam controuersia 9. de opere sex dierum, & statu innocentie d. 2. eius, quæstionis examen, & decisio sedem habeat: illud satis ad

N pte